

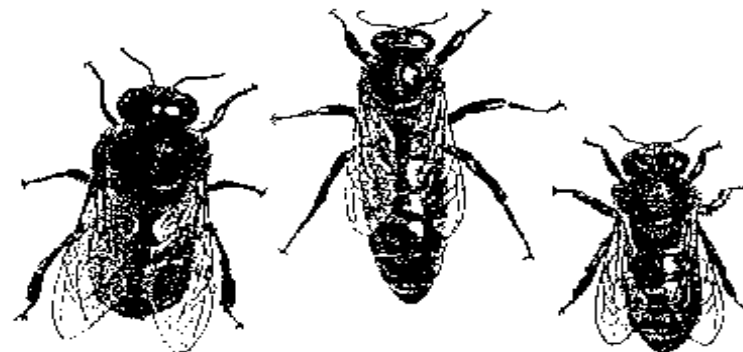
STYRELSE

<u>Ordförande:</u>	Göran Frick	08-570 321 00
<u>e-post:</u>	grnfrick@gmail.com	
<u>Kassör</u>	Jan Molander	08-574 000 25
<u>e-post:</u>	jan.molander@telia.com	
<u>Sekreterare:</u>	Lars Nordgren	070-648 8042
<u>e-post:</u>	lasse@2400.se	
<u>Övr. ledamöter:</u>	Kristina Svahn	08-716 61 82
<u>e-post:</u>	Magnus Betmark	070-822 43 12
<u>e-post:</u>	Magnus.Betmark@akzonobel.com	
<u>Suppleanter:</u>	Anders Karlsson	08-571 625 13
	Anna Olsson	070-441 09 12
<u>Revisorer:</u>	Kjell Holtare	08-747 11 69
	Gunnar Ericson	08-716 40 29
<u>Suppleant:</u>	Viking Holm	08-571 517 18
<u>Valberedning:</u>	Ingvar Pettersson	08-570 318 31
	Per Thunman	08-718 02 32
<u>Honungsbedömning:</u>	Styrelsen	
<u>Ombud till Sthlms</u>	Göran Frick, Gabriella Enander,	
<u>Läns Biodlare:</u>	Jan Molander, Per Thunman	
<u>Suppleanter:</u>	Anna Olsson, Lars Nordgren	
<u>Bitillsynsmän utsedda av Länsstyrelsen</u>		
<u>För Värmdö:</u>	Göran Frick	08-570 321 00
Ersättare	Ingvar Pettersson	08-570 318 31
<u>För Nacka:</u>	Hans Samland	08-746 94 75
Ersättare	Göran Frick	08-570 321 00

Wärmdö Skeppslags Biodlareförening

2011

Innehåll	Sida
WSB aktiviteter	omslagets insida
Ordförande	1
Hur man blir medlem	1
Mitt första biår	2
Biodling i Sydafrika	4
Några tankar och funderingar	8
Tillsynsrapport	10
Medelskörd	10
Det första biåret	11
Trädgårdsmässan	13
Drottningodling	14
Medlemsförteckning	15
Organisation	omslagets baksida

Ansvarig utgivare:
Göran Frick Apelvägen 23, 134 37 Gustavsberg

AKTIVITETER UNDER 2011

Tisdag 8 februari	Nybörjarkurs. Kontakta Per Thunman eller Göran Frick för detaljer.
Mars	Rena ramar, vax och nya ramar finns att hämta hos Göran.
Söndag 20 mars KI 14	Kickoff med föredrag av Christer Seltorp, en mycket erfaren biodlare. Nacka Naturskola vid Velamsund.
Lördag 14 maj KI 10	Vårmöte och loppis vid Velamsund.
Söndag 15 maj	Sista dag för sambeställning från LP.
Tisdag 17 maj	Öppet hus hos Freddy Duwe, bara för oss.
Lördag 28 maj	Besök hos Bissysslan kl 11.00 i Järna.
Lördag 11 juni KI 10	Möte vid Boo Trädgård.
Lördag 18 juni KI 10	Träna på att hitta och märka drottningar.
Lördag 16 juli KI 10	Möte vid Källtorps Gård.
Söndag 7 augusti	Lämna intresseanmälan till Göran för inköp av socker.
Lördag 27 augusti KI 10	Möte om invintring och varroabehandling vid vår bigård i Velamsund.
Tisdag 13 september	Nybörjarkurs. Kontakta Per Thunman eller Göran Frick för detaljer.
Söndag 20 November KI 10	Årsmöte, Kyrkettan, vi bjuder på fika. Sebastian Bolander, Värmdös kommunekolog, kommer och pratar om vad som händer i Värmdö. Anmälan till Göran Frick. Ta med honungsburkar för honungsbedömning och smakprovning.
December	Lämna ramar för smältning till Göran.
OBS Det kan bli ändringar i programmet. Ta därför för vana att titta på vår hemsida: www.wermdobiodlare.se eller ring Göran Frick på 073-655 34 64.	

Kära biodlarvänner

Som ni säkert minns var vintern 2009/10 bister. Vinterförlusterna hos oss har varierat, men har varit höga, ca 20 %. När jag tittat på rapporter och pratat med medlemmar går det inte att hitta något entydigt svar till varför det blev så höga förluster. Den vanligaste orsaken verkar vara att vi invintrar för svaga samhällen. Vi chansar helt enkelt. Vi vill inte döda en drottning och slå ihop det svaga samhället med något annat.

Under säsongen har Anders Karlsson och jag laddat upp med avläggare i hopp om att kunna erbjuda dem till våra nybörjare och andra medlemmar som kan behöva bin redan i maj 2011.

Vi köpte in ett antal avläggare utifrån, och utan Anders Karlssons hjälp hade det inte varit möjligt. Jag vill rikta ett stort tack till Anders för all hjälp med transporter med mera.

Nu får vi bara hoppas att bina klarar vintern så vi har något att leverera i maj!

Årets drottningodling, under ledning av Ingvar Pettersson och Per Thunman, blev ganska lyckad. Vi fick fram många (jag skäms att erkänna att jag inte räknade dem) drottningar som verkar ha bra temperament. Det bådar gott för 2011, då fler kommer att odla drottningar.

Styrelsen kämpar hela tiden med att ta fram trevliga aktiviteter och annat som gör det värdefullt att vara med i vår biförening. Glöm inte att utnyttja det. De priser vi kan förhandla till oss är mycket bra.

Vi fick på årsmötet också uppdraget att bli lite moderna, så snart hittar ni föreningen på facebook också.

Jag önskar alla ett spännande och bra biår 2011!

Göran Frick

Hur blir man medlem?

Enklast är att sätta in 200 kr på pg 121 84 39-6 och ange namn, adress och "WSB". Det sistnämnda innebär att du också blir medlem i vår biodlarförening och inte någon annan.

För detta får du bl. a. en medlemstidning från riksorganisationen SBR. Vill du veta mer om dina medlemsförmåner, titta på <http://www.biodlarna.se>.

Vill du bara bli lokal medlem hos oss betalar du in 70 kr till Länsförsäkringar Bank, konto 9022-2988543 och anger ditt namn och adress.

OBS Medlemskap löper mellan 1/10 -30/9 varje år.

Har du frågor? Ring Göran Frick 073-655 34 64.

Mitt första biår

Mitt första biår var riktigt knepigt. Det var jobbigt, dyrt och på gränsen till tårar flera gånger. Bina frös ihjäl eller dränktes. Och de som överlevde blev hemlösa. Dessutom insåg jag att biodlare har minst lika olika åsikter och kunskaper som folk i allmänhet. Och kan vara minst lika stridslystna. Men jag lärde mig massor. Inte minst att lyssna på bina. Dessutom fick jag en halv hink honung till slut, vilket räckte över vintern. Så jag nådde mitt produktionsmål, att bli självförsörjande på honung.

Jag invintrade fyra samhällen den hösten. Alla överlevde. Och har inte ångrat mig en sekund sedan dess.

Tanken på bin grodde i säkert tio år innan jag slog till. Jag köpte alla prylar, gick på kurser och drömde om bin. Men antingen var bina för dyra eller också var det för mycket varroa. Eller också fanns det inga bin att köpa alls. En svinkall kväll i maj var det i alla fall dags. Samhället var riktigt litet. Inte större än en knytnäve. Men bina var snälla, solen lyste och jag var salig. Varenda dag lyfte jag på locket och spanade på drottningen. Döpte henne till Bibi Victoria, satte glatt på en skattlåda redan veckan efter och drömde om floder av egen honung. Sedan började kampen.

Det lilla samhället klarade inte att hålla värmen i den alldeles för stora kupan. I slutet av maj var ram efter ram var full av döda yngel. Hundratals, som borde blivit bin. Jag hann läsa allt jag kom över om bisjukdomar men inget stämde. För sent insåg jag att bina höll på att frysa ihjäl på grund av skattlådan. Sedan kom regnet. Hundratals millimeter vräkte ner från slutet av maj och förvandlade bigården på ången till en mindre sjö. Evakuering blev helt nödvändig. Jag ville inte testa om bikupan flöt och det var verkligen kris efter en vecka. "Det är inga problem att flytta kupan 20-50 meter. Stoppa gräs i flustret och en glasskiva framför, när de ätit sig ut kommer de att ska skallen i glaset, ta ut ny bäring och hitta hem" sa någon på ett nätforum. Så jag täppte till med gräs, flyttade kupan 50 meter och satte en glasskiva framför. Trots att jag läst att man måste flytta flera kilometer, minst. Följden blev katastrof. Dragbina, som det lilla samhället så desperat behövde, flög vilse direkt. Det surrade i flera dagar på ången där kupan stått. Jag klafsade runt och fängade bin med myggnätshäv och bar dem till nya kupan. Vilket inte hjälpte inte ett dugg. Bina flög ju vilse direkt igen. Lagom till midsommar insåg jag att det faktiskt gick åt fanders. Förmodligen på grund av mig. Drottningen hade slutat att lägga ägg och det fanns inga larver. Bina satt inne och huttrade, de blev allt färre och regnet fortsatte vräka ner. Det var då jag bestämde mig. Bära eller brista, nu var det bara att hosta upp sparpengarna och köpa fler samhällen, till varje pris.

Jag ringde eller mejlade alla som kunde tänkas vilja sälja bin och frågade. Bekanta eller inte - kunde de möjligen sälja lite bin? Det blev fyra samhällen till, varav en stor fin svärm. Men Bibi Victorias samhälle gick under. Jag hann aldrig förstärka. Och de nya bina tog sig in i hennes kupa och rövade maten som fanns kvar.

In i det sista höll drottningen ut, tillsammans med ett par dussin hovdamer. Jag gav dem en sked honung för gammal vänskaps skull och drog igen flustret, men i slutet av juli var kupan helt tom. Bibi Victoria dök faktiskt upp igen. Jag såg hennes röda sköldmärke i gräset i början av augusti.

Bibi Victoria

Hon satt nedanför en annan kupa och verkade vilja ha sällskap. Så jag tog upp henne i handen en stund och sa adjö. Sen fick hon flyga.

Caroline Olsson

Biodling i Sydafrika

I slutet av oktober åkte Britta och jag med 24 andra biodlare till Sydafrika. Resan var en studieresa som Biodlingsföretagarna hade initierat. Två av deltagarna var från Norge och en från Åland, resten var svenskar.

Medelåldern var ganska hög, den äldste var född 1926, en krutgubbe från Hälsingland som åkte motorcykel, seglade Laserjolle och isjakt och hade invintrat över 100 samhällen. Ett levande bevis på att biodling är hälsofrämjande.

I Sydafrika förekommer två raser av det sociala honungsbi, *Apis mellifera capensis* och *Apis mellifera scutellata*. Båda raserna är mer aggressiva än de bin vi har så bitäta kläder och handskar är ett måste vid arbete med bina.

Detta tyckte en av biodlarna var en fördel eftersom det i viss mån hindrade människor att stjäla honungen. En annan honungstjuv är honungsgrävlingen. Den biter sönder kuporna för att komma åt larver och honung. En av odlarna hade låtit tillverka låsbara stålburar på ben. Burarna var stora och kunde innehålla 16 samhällen. De gav skydd mot såväl fyrbenta som tvåbenta tjuvar.

Capensis eller Kapbiet har en unik egenskap nämligen att arbetsbin kan lägga ägg som också kan bli honliga individer. De övriga rasernas arbetsbin kan bara lägga ägg som utvecklas till drönare. När kapbin kommer in i ett scutellatasamhälle och börjar lägga ägg kommer den ursprungliga drottningen snart att dödas. Eftersom kapbina lägger färre ägg kommer samhället att minska i storlek och producera mindre honung. När samhället nått ett lågt numerär brukar bina lämna kupan och ta sig in i ett annat samhälle som också kommer att gå under när den drottningen dödas.

Kapbiet har sitt ursprung i den sydligaste delen av Afrika men har genom en vandringsbiodlare spritts till de norra delarna av Sydafrika där det tidigare bara fanns scutellata. Biodlarna där är mycket bekymrade och hoppas att biforskarna skall finna ett sätt att ta bort kapbina från området. Man försöker i dag förrinta de samhällen där kapbiet kommit in. Eftersom det var storbiodlare som hade ordnat resan besökte vi ett antal sådana både i Kapprovinsen och i Johannesburgs närhet. En intäktskälla för dessa var att ställa upp samhällen för pollinering i fruktodlingar. Odlaren betalade då mellan 350 och 550 rand, lika mycket i kronor, till biodlaren. Om biodlarna hade 500 till 1000 samhällen för pollinering blev det en bra förtjänst då de kunde flytta bina två – tre gånger per år. Resorna kunde vara 30–40 mil och det kostar ju också. Honungsskörden var obetydlig vid

pollineringsuppdragen men samhällena kunde flyttas till bättre nektarkällor senare.

De växter som gav mest honung var eukalyptus, lichi och fynbos.

Man använde hel Langstroth i yngelrummet och lägre lådor som skattlådor. Yngelrummet var oftast festskruvat i botten.

Regeringen uppmuntrar den svarta befolkningen att börja med biodling. De har hittills inte investerat i den utrustning som behövs för upptappning på burkar och flaskor som, behövs utan de levererar honungen till någon storbiodlare i närheten.

Det finns ingen inhemsk tillverkare av biodlingsutrustning utan allt måste importeras eller egentillverkas. På en av "honungsfabrikerna" hade man använt sig av gamla Alfa Laval mjöltkankar som komponenter i honungshanteringsanläggningen.

Svärmfångstkupor är viktiga att sätta ut för att ta hand om det stora antalet svärmar som ger sig av. Ramarna i kuporna förses endast med en remsa vax vid överlisten. Kuporna är målade med en vätska som skall vara tilldragande för svärmen. En odlare vi besökte räknade med att en tredjedel av samhällena skulle svärma.

Svärmfångstkupa i ett träd

Alla biodlare skall vara registrerade. De får en beteckning med två bokstäver som anger vilket område odlaren finns i samt ett löpnummer. Det gällde att bränna in numret så djupt som möjligt för att försvåra för tjuvar att slipa bort det. Det hjälper dock inte utan biodlarna räknar med ett visst svinn.

Märkningen visar att biodlaren kommer från Kapprovinsen

Den inhemska honungsproduktionen räcker inte till utan landet måste importera. Det finns ett lagkrav att importhonung skall bestrålas så att eventuella bakterier eller sporer dör. Eftersom man nyligen har upptäckt amerikansk yngelröta tror man att någon tagit in obestrålad honung som sedan bina kommit i kontakt med. Man har inte utvecklat någon strategi för hur yngelrötan skall behandlas. Det man är mest bekymrad över är i stället den tilltagande hybridiseringen av scutellata i de nordliga delarna av landet.

Endast ett fåtal odlare sysslar med systematisk avel och drottningodling. Man förlitar sig på svärmning och låter avläggarna dra upp egna drottningar.

Några tankar och funderingar

Året 2010 är det 45 år sedan jag fick min första svärm och i ärlighetens namn måste konstatera att biodlarna har förändrats mer än bina. Trots alla drömmar om att få fram ett ”superbi” beter sig bina i våra kupor i de flesta fall som för 45 år sedan och på samma sätt. Finns det rikligt med dragväxter, är vädret gynnsamt, finns det mycket dragbin i kupan vid rätt tidpunkt och bina inte svärmar så får man lika mycket honung som tidigare. Jag själv fick faktiskt mer honung per kupa i början på 1970-talet än nu men det berodde på att man då sådde ryps på alla tänkbara åkrar. En skillnad ska dock framföras och det är att bina i stort sett blivit ”snällare”. Det är numera sällsynt att uppretade bin attackerar biodlaren och grannarna 40-50 meter från kuporna efter ett enkelt ingrepp. Skälet till detta är säkert att våra bin i stort sätt kommer från professionella drottningodlare och att därmed de värsta hybridsamhällena blivit färre. Positivt är också att den amerikanska yngelröten i stort sätt försvunnit mycket tack vare bättre utbildade biodlare och saneringen av gamla bikupor.

Min bigård har aldrig varit större än 14 samhällen och redan år 2000 när varroakvalstret första gången rapporterades i Stockholms län började jag med nätbottnar och utdragbara bottenskivor och jag kontrollerade regelbundet nedfallet varje vecka utan att någon gång hitta ett enda kvalster. Det var först hösten 2006 efter det att jag som bitillsynsman fått rapport från en biodlare med sin bigård 3 mil längre ut på Värmdö som jag upptäckte dem hos mina bin och då efter att ha satt in remsor med Flumetrin som kontroll. Det jag då upptäckte var skrämmande då det visade sig att flera samhällen hade över 2000 kvalster och det vita papperet som nedfallet hamnat på liknade mest ett pepparkryddat ark. Någon har skrivit att om man hittar ett kvalster i nedfallet finns det 120 till i det täckta biynglet.

Ämnet Flumetrin ingår i gruppen Acaricider som är substanser som tar död på kvalster till skillnad mot gruppen Insekticider som är substanser som tar död på insekter.

Flumetrin är ett nerv- och kontaktgift som är ofarligt för bin och drottningar och där kvalstren förlamas och faller ner på botten utan att kunna ta sig upp på bina igen. Jag har också intresserat mig för de småkryp som finns i vinternedfallet och har under flera år med mikroskop studerat vika typer av organismer som faller ned och jag upptäcker ingen skillnad mellan åren före och efter 2006.

Jag har sedan 1990 varit medlem i Föreningen Nordbi som ingår i ett internationellt projekt att rädda Apis m. mellifera och sedan 1995 inseminerat allt mitt avelsmaterial.

Under fyra år har jag testat de nordiska bina mot de alltmera populära Apis m. Carnica för att försöka utröna skillnader och egenskaper mellan de båda raserna.

När det gäller Varroakvalstrets härjningar och varroarelaterade sjukdomar i våra kupor kan alla biodlare lätt se skillnader mellan olika kupors varroanedfall och jag har nu under fyra generationer inseminerat drottningar med drönare från samhällen med lägsta nedfallet tyvärr utan att kunna se något förbättrat resultat. Inte heller har jag upptäckt några skillnader mellan biraserna mellifera och carnica som jag nu testat under fyra år.

Eftersom jag på 1960-1970 talet själv såg fasaner som i kramper låg döende i åkerkanter efter att ha ätit betats utsäde eller litervis med döda bin framför flustren efter rapsbesprutningar kändes det olustigt att använda Acaricider. Men jag har också på närmare håll undersökt en bigård med 10 bisamhällen där biodlaren från 2000 arbetade enligt principen ”låt naturen ha sin gång” helt slås ut av kvalster 2009 och även sett kupor med massor av vingskadade bin efter ofullständiga behandlingar.

Jag har under några år jämfört mina nordiska bin med bin från carnica-drottningar från en av Europas mest professionella drottningodlare som under flera år avlat på uttalade städegenskaper och drar slutsatsen att det inte finns någon skillnad och direkt samband mellan städegenskapen och kvalsternedfall. Bin med bättre städiver är bra i andra sammanhang men marginellt när det gäller varroabekämpning. Arten honungsbin har egenskapen att rensa ut dött yngel efter kalkyngelangrepp och i viss mån även yngelrötesmittat yngel men den larv som tillsammans med en kvalsterhona är täckt med ett cellock uppfattar inte bina som sjukt. Det finns filmer där bin verkar vara intresserade av kvalster på varandra, men att vi genom avel och rimlig tid ska kunna påverka denna 30 miljoner år gamla insekts beteende känns utopiskt.

Biodlarna har vilseletts många gånger genom åren av många olika typer av experter och det finns redan en lukrativt växande marknad med varroaresistenta bin, men biodlarna bör nog ligga lågt och fortsätta med sin varroabekämpning till dess synbarliga resultat har påvisats. Men detta innebär ju inte att vi ska upphöra med våra ansträngningar efter att få fram bättre bin. En alltid lika viktig uppgift är som jag ser det att regelbundet och varje år smälta ned och desinficera gamla vaxkakor.

Ingvar Pettersson

Bitillsynsverksamheten 2009/10

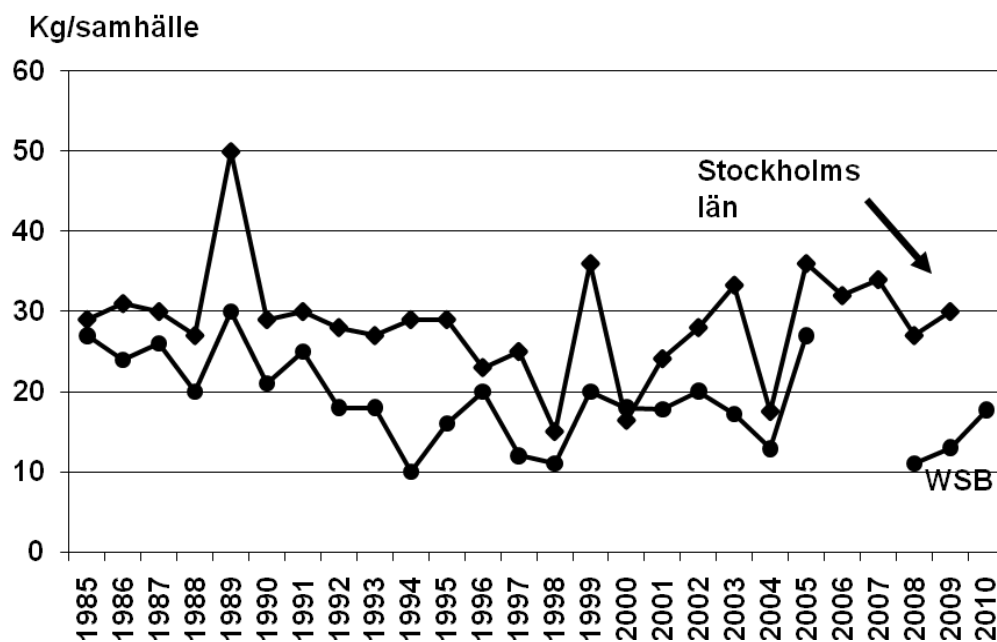
Under perioden har det varit lugnt både i Nacka och Värmdö. Inga allvarliga sjukdomsangrepp har upptäckts. Ett bisamhälle har haft synbara skador av varroa, med bin som uppvisat deformerade vingar. Några samhällen har dött under perioden på grund av utebliven eller ineffektiv varroabehandling under en följd av år.

Jag uppskattar att det i Värmdö finns ca 60 bigårdar, med ca 150 bisamhällen. I Nacka uppskattar Hans Samland, som är ordinarie tillsynsman, att det finns ca 30 biodlare med totalt 70 samhällen. Alla, både i Nacka och Värmdö, torde ha varroa, även om det finns biodlare i skärgården som påstår att de inte har varroa, och därför inte behandlar. Men då skall man komma ihåg att deras bin dör oftare än de som behandlas.

Under perioden har jag på uppmaning av Jordbruksverket tagit prover och sänt in bin från Värmdö till SLU för undersökning om vi har trakékvalster.

Göran Frick

Medelskörd åren 1985 - 2010

Det första biåret

Jul/Aug 2009

Nu får det vara nog!

Att måla och samtidigt fåktas med bin är väl inte riktigt så roligt att man gråter av skratt.

Sagt och gjort, hitta någon som kan ta hand om det svärm som förmodligen sitter bakom fasaden. Tack för Internet, det finns något som kallas bitillsynsman, AKA Göran Frick.

Efter ett samtal bestäms en tid för att se vad det kan vara för några krabater som är hjälpsamma vid målningsarbetet. Göran visade sig vara en trevlig prick som snabbt analyserade våra små krabater, små humlor.

I nästa andetag hade vi blivit med bin, Göran är snabb som en vessla när det gäller att få sådana som oss att ta emot ett bisamhälle.

Antal bisaker:

Från små humlor i fasaden till en kupa traktens blandning på fem minuter, är det något slags rekord?

Sep 2009

Det var en trevlig bieffekt med hela upplägget, biodlarkurs.

Den 22/9 2009 satt några förväntansfulla deltagare i Hemmesta för att insupa all den samlade kunskapen hos Göran och Per. Efter första tillfället vet jag att ett arbetarbi väger 100mg och att man inte ska lukta svett och ha mörka kläder för då blir man misstagen för en björn!

Okt 2009 – Mars 2010

Biodlarkursen fortsätter med mer och mer kunskaper som sätter sig men oj, oj, det verkar vara svårt det där med ljunghonung, varroa, yngelröta, snickra ramar, fånga bin med fingrarna, yngeluppflyttning och en hel del annat som verkar vara rena vetenskapen.

Antal bisaker: Upphittat och nerskickat; slöja och en overall till Monica. Efter beställning av lite gott och blandat via Göran och besök hos Freddy utökades mängden med kupa, ramar, vax, kupkniv och lite "bra att ha" saker.

Maj

Nu börjar allvaret: Spikar ramar och jagar ett kuplock som drar iväg med vinden i stormen.

Ibland är det tur att bin vet att det kan hända och limmar fast plastfilmen så det är tätt.

Elaka rödmyror glider runt kring kupan och försöker hitta ett sätt att lura vakten på.

Avläggare, det är bra det, har jag hört! Det har inte bina hört för de blir sura, rejält sura dessutom.
Antal bisaker: två kupor traktens, en kupkniv, lite ramar, en hel del vax och en rökpust. Jag börjar ana att detta är en riktig materialsport.

Juni

Omflyttning av mat mellan de två samhällena för att utjämna då den nya avläggaren inte riktigt kom i gång som den borde. Det märks en tydlig skillnad mellan de två olika samhällena, NR1 arga som bin NR2 som tjuren Ferdinand. Till saken hör att samhälle NR1 fick ta fram sin egen drottning och i NR 2 flyttades den gamla drottningen med till avläggaren.

Antal bisaker:

Detta är en materialsport, detta är fastlagt genom obestridda bevis.
Äger nu en slunga, två kupor med bin, lådor och tak/botten med potential för fem ytterligare samhällen, totalt cirka 190 ramar, silar, hinkar, spadar och diverse annat mer eller mindre obskyra "det bästa du köpt" saker.

Juli

Nu vet jag varför det är viktigt att röra honungen: Den blir hård annars, inte lite hård utan jättehård!

Nästa år ska det röras, olagom mycket! Pendeln ska svänga till den andra sidan om man säger så.

Antal bisaker;

Skattning, inte blev man rik i år i alla fall. Tre veckors torka var lite väl häftigt för de små.

Men 14 burkar hemkört blev det i alla fall!

Aug

Matvarubutiker har lite svårt för att någon kommer och köper 36 kg socker. På frågan "vad ska du med det till" har man bara lust att svara "till sprit förstår du väl". Kanske är man mer misstänkt om man kommer från Norrland, vad vet jag.

Matade blev de och de små livn sög i sig 16 kg/kupa, varefter en stor rap hördes.

Antal bisaker:

Bräddor, OSB skivor och diverse annat, här ska det byggas birum till nästa säsong.

Sept 2010.

Ett år har gått sedan bikursen startade. Och nu är man väl fast i detta också kan jag tro.

Per och Monica på Ingarö

På Trädgårdsmässan i april visade Jan Molander sin kupkonstruktion. Det var ett populärt inslag som attraherade besökarna.

Trådkupan Norsängen

Drottningodling enligt Peter på Bisyslan

Bin har en inneboende drift att alltid se till att de har en drottning. Om ett samhälle blir drottninglöst letar arbetsbina efter larver av lämplig ålder, 1–2 dagar, och bygger om deras celler och matar dem med fodersaft i riklig mängd. Dessa larver kommer då att utvecklas till drottningar. Detta utnyttjar biodlaren om hon/han vill odla drottningar. Vid vårt besök hos Bisyslan fick vi lära oss av Peter en metod som passar oss hobbybiodlare med få samhällen, som bara behöver ett fåtal, ca 10, drottningar. Jag har provat metoden och den fungerade.

Fördelen är att man inte behöver göra ett samhälle drottninglöst eller skaka ner bin i en ”snabbkokare”. Samhället kommer att producera lika mycket honung som om man inte använt det för drottningodling.

Använd ett starkt produktionssamhälle på minst tre – fyra lådor där man har ett spärrgaller över yngelrummet. Detta kan göras i slutet av maj om våren varit bra.

Dag 1.

Se till att en av skattlådorna innehåller några ramar med honung och pollen men inga ägg eller öppet yngel. Tag bort en ram i mitten och låt gärna två ramar med mellanväggar omge luckan efter den borttagna ramen. Det gör man för att bina inte skall frestas att bygga celler mellan drottningcellerna. Blås in mycket rök genom flustret så att många ungbina går upp i skattlådan. Ställ den preparerade skattlådan på en bität men luftig botten på en skuggig plats nära samhället. Om det verkar vara för få bin kan man skaka ner bin från någon av de övriga skattlådorna från samma samhälle. Se bara till att drottningen inte kommer med. Sätt på ett tak på den flyttade skattlådan. Sätt in en list eller ram med cellkoppar i något samhälle. Bina där verkar då förbereda cellerna för omlarvning,

Vänta några timmar och tag ut listen, eller ramen, med cellkopparna och larva om från avelssamhället, det vill säga det samhälle som har de bästa egenskaperna. Sätt ner ramen i den flyttade skattlådan och låt stå till dag 2.

Dag 2

Flytta tillbaka skattlådan till modersamhället och titta efter hur många larver som blivit antagna. Om resultatet är tillfredsställande låt samhället vara i ca 6 dagar tills cellerna är täckta då de kan flyttas till ett kläckskaap eller bara förses med skyddsburar och få hänga kvar. Efter ytterligare 5 dagar kan cellerna flyttas till parningskupor eller avläggare.

När drottningen blivit äggläggande och man ser att det blir arbetsbin kan man klippa ena vingen och märka henne. Färgen 2011 är vit.

Per